

Waarom woel die nasies?

Teks vir die preek:

“Waarom woel die nasies en bedink die volke nietige dinge? ... Hy wat in die hemel woon, lag; die Here spot met hulle.”

Psalm 2:1, 4

P Venter

© by skrywer - 2013
www.christelikebiblioteek.co.za

Liturgie

1. Votum en seëngroet
2. Sing Psalm 92:1, 6
3. Wetslesing
4. Sing Psalm 119:1
5. Gebed
6. Skriflesing: Psalm 1 & 2
7. **Teks: Psalm 2:1, 4**
8. Preek
9. Sing Psalm 1:1, 4
10. Gebed
11. Kollekte
12. Sing Psalm 2:1, 5, 6
13. Seën

Geliefde broeders en susters in Christus,

Die boek van die Psalms, broeder en suster, is soos 'n baie groot plek wat mens binnestap. Jy stap met die Psalms die wêreld binne, dit is Psalm 2, maar voor ek die wêreld kan instap, moet ek eers dat die Psalms my eie persoonlike lewe instap. Psalm 1 stap vanoggend ons persoonlike lewe binne. Daar in die binnekamer van jou hart, word ons blootgestel aan dinge wat baie gaan saak maak as ek met my persoonlike lewe die openbare lewe gaan binnegaan. Eintlik gaan dit vir elke kind van die Here om die pad wat ons loop. Loop ek 'n afdraande pad, of opdraande pad.

Afdraande paaie is mos makliker. Dit gaan maklik en vinnig, maar pasop vir daardie gevoel. Dit kan nogal misleidend wees, want 'n afdraande kan op 'n afgrond eindig. Psalm 1 beskryf die afdraande paadjie van die goddelose – eers net 'n paar klein afdraande treetjies. Die Psalm praat van hoe ek net eers die raad van die goddeloses so stukkie vir stukkie begin volg, maar dan word die afdraande erger want ek begin saamgaan op die weg van die sondaars, en voor ek my kom kry, sit ek saam in die kring van die spotters.. Iemand wat op hierdie pad is, word al hoe meer verlei. Hy doen net erger en erger sonde. Eers *wandel* hy in die raad van die goddelose, dan *staan* hy op die weg van die sondaars en uiteindelik *sit* hy in die kring van die spotters.

Hierdie kringloop wys eintlik op mense wat liggewigte is. Psalm 1 wys op geestelike liggewigte, mense wat soos kaf is, wat deur die wind rondgewaai en verstrooi word. 'n Geestelike swaargewig sal nie deur enige wind rondgewaai en verstrooi word nie. Om werklik my geestelike gewig vas te stel het nie maar net met my binnekamer te doen nie.

Psalm 2 volg nie verniet direk na Psalm 1 nie. In Psalm 2 gaan dit oor die lewe daarbuite, die openbare lewe, die lewe wat ek vanuit my binnekamer moet binnegaan. Ons sien in die wye groot wêreld die gewoel van die nasies en hoe die volke nietige dinge bedink.

Hier waar ons is, in hierdie land, op hierdie plek, deel van hierdie tyd gebeur daar geweldige dinge wat Psalm 2 vir ons op wys. Hoe die wêreld in al hoe groter chaos gedompel raak, hoe mense hulle al hoe minder aan God wil steur, hoe mense in verset en opstand teen gelowiges opstaan, maar óók al hoe meer sal daar teen God opgestaan word.

Dawid, die man wat agter hierdie Psalm sit, het dit in sy eie klein wêreld beleef. Dawid het beleef hoe heidennasies, die Filistyne, die Moabiete, en die Arameërs saamstaan om teen God te wil opstaan. Maar dadelik besef ons, Dawid beleef meer as wat hy eintlik kan beskryf, en terselfdertyd beskryf hy meer as wat hy kan beleef. God se Woord word nie agter mense of grense, lande of tale ingeperk nie. Al skryf Dawid vir sy tyd, skryf hy oor dinge ook baie groter as sy tyd. Hy skryf al oor Jesus Christus, sonder dat hy kon weet wie Jesus Christus werklik vir ons sou wees. Hy noem Jesus God se Gesalfde. Hy praat van *die konings van die aarde staan gereed, die vorste hou saam raad teen die HERE en teen sy Gesalfde...* Hierdie Gesalfde, al sou dit eers net 'n

gewone koning kon wees, die tyd sou aanloop dat dieselfde Gesalfde die Een sou wees wat uit die geslag van Juda kom, dit het Jakob vir Juda gesê – *die septer sal van Juda nie wyk nie, nóg die veldheerstaf tussen sy voete uit totdat Silo kom; en aan Hom sal die volke gehoorsaam wees...* Psalm 2 se Gesalfde is die Een wat in vers 9 kom om die nasies met 'n ysterstaf te verpletter, om hulle soos 'n erdepot stukkend te slaan.

Maar geliefdes, voordat dit gebeur, word die wêreld in sy opstand teenoor die Here ook 'n al hoe duideliker mag. Jesus het daarvan geen geheim gemaak nie. In Markus 13, deel van Jesus se profetiese rede is dit asof dit wat Jesus daar sê, gelykluidend met Psalm 2 gesê is- en met Psalm 2 trek die lyne ook weer terug na Psalm 1. Psalm 1 is daar die regverdige wat die Here se Woord dag en nag oordink, maar direk teenoor hierdie regverdige van Psalm 1 kom Psalm 2 met die volke wat ook dink, maar hulle bedink nietige dinge. Hulle dink daarvoor om in opstand teenoor die Here te kom. Psalm 1, die laaste vers sê dat die weg van die goddelose sal vergaan, Psalm 2 se laaste vers wys ook op die opstandige konings wat op die weg sal vergaan.

Die duidelikste aansluiting tussen Psalm 1 en 2 kry ons in Psalm 1 se eerste woorde wat gaan oor die man wat werklik gelukkig is - hier staan - *welgeluksalig is die man* (met v.2 saamgelees)... *wie se behae in die wet van die Here is en hy oordink sy wet dag en nag...* Psalm 2 sien nie net 'n enkele mens met wie dit goed gaan nie, maar Psalm 2 eindig met klomp mense - *Welgeluksalig is almal wat by God skuil*.

Ons moet nie net Psalm 2 terugverwys na Psalm 1 nie, maar met Psalm 2 moet ons ook vorentoe gaan na wat Jesus Self in Markus 13 gesê het. Jesus praat ook van die onrus onder die volke, die gewoel van die nasies. Jesus noem dit gerugte van oorloë en oorloë self. Psalm 2 praat van konings van die aarde wat in opstand kom en leiers wat saamspan teen die Here, maar Jesus Self praat van die uiterste vorme van bandeloosheid en 'n satanistiese vryheidsug wat die hele wêreld sal beetpak.

Dan gaan dit werklik oor die hele wêreld, die Ooste en die Weste, vanuit alle windrigtings, gebeur dit, Psalm 2 praat nie verniet só in die meervoud nie, *volke...nasies...*selfs word daar gepraat van *die konings... van die aarde...* Almal wen hulle op en is besig om al wat Christelike beginsel en sedelike norm is nekom te wil draai. En onthou, u en ek, die enkel gelowige uit Psalm 1 kan niks van hierdie massa-gebeure - Psalm 2 vryspring nie. Al wat ons het, om werklik hier uit te kom is Hy wat genoem word, die Gesalfde, Jesus Christus en Hom alleen. Ons het niks en niemand anders om ons uit hierdie massa-chaos uit te haal nie.

Die wêreld probeer baie dinge maar sonder die Gesalfde is dit eintlik lagwekkend. Daarom - *Hy wat in die hemel woon, lag; die Here spot met hulle...* Die Here lag oor hoe die mense vrede kan bedink, maar hulle gebruik geweld om vrede te probeer skep. Weet u, as Jesus Christus nie daarby is nie, dan lag die Here vir hulle!? Is dit nie lagwekkend hoe mense reg en geregtigheid kan soek, maar dit sonder die Regverdige, sonder Jesus Self.

Die Psalm praat van *die Here wat in die hemel woon, lag...* God is hoog verhewe, Hy staan ver uit. Hy is in die hemel. Vanaf die toring van Babel, waar mense gedink het om hulleself op te bou so hoog soos wat God is, het die verskillende tale 'n rumoer van tale begin word. Lagwekkend sou dit vir die mens self moes wees, hoe hulle mekaar skielik nie meer kon verstaan nie, en dit omdat God vir hulle lag in hulle nietige Babelse planne wat nou net 'n gebabbel geword het.

Broeder en suster, hier is vir ons 'n troos opgesluit. Die feit dat God in die hemel is wys hoe die mens nie vir God belaglik kan maak nie. God is in beheer van sake, Hy regeer! Jesus Christus het alle mag in die hemel en op die aarde. Maar ons moet rekening bly hou met die feit dat die dag gaan kom dat God vir goddeloses nie meer gaan lag nie. Ook hulle in die kerk. Nou nog soek mense na wêreldse vryheid, selfs kerkmense wil nie meer God se Wet as die alfa en omega oor hulle doen en late aanvaar nie. Om te aanvaar dat ons in die kerk mekaar se wagters is, saam met die feit dat ons broeders en susters vir mekaar moet wees, het vir vandag se mens eienaardig begin word. Daar word dikwels dinge agter 'n mens se rug gedoen of gesê, dat jy waarlik geskok is om te moet besef dit is my broeder of my suster, wat dit aan my gedoen het. Of dinge van my gesê het.

As die Here ophou lag, is die eerste wat ek moet besef die Here laat Hom nie vir altyd bespot nie. Op Golgota het die wêreld geweldig teen God se Gesalfde gespot, met die komende oordeel sal dit nie weer gebeur nie. Vers 5 van Psalm 2 beskryf iets van as die gelag oor gegaan het. *Dan sal Hy hulle aanspreek in sy toorn, en in sy grimmigheid sal Hy hulle verskrik.* In God se lag is sy beker besig om vol te loop. Bewaar die dag, die laaste dag as God se beker van toorn gaan losbreek. Verskriklik sal dit wees vir hulle, terug by Psalm 1 wat soos die kaf voor God se verskriklike vuur gaan inwaai. Die goddelose sal nie bestaan nie, hulle sal vergaan in 'n oordeel waarin hulle hulself gestort het. Wie God se Wette probeer verbreek, breek hulleself daarteen. Die Here se manier van werk is die interessantste wat daar kan wees. Sy toorn is die verskriklikste wat daar kan wees. En as die interessante en die verskriklike op die laaste dag mekaar ontmoet, die ontmoeting tussen wat moes wees, en wat nie is nie, terwyl *God altyd is wat Hy is*, dan sal die goddelose wens dat hulle eerder nie bestaan het nie.

Vir ons wat in Psalm 1 onself voeg - *wees soos 'n boom wat geplant is by waterstrome, wat sy vrugte gee op sy tyd en waarvan die blare nie verwelk nie; en alles wat hy doen, voer hy voorspoedig uit.* Dan is u besig om diep in God se Woord in te anker, in te groei, en verder soos dit met bome gaan so gaan dit met die regverdige in Christus geregverdig. 'n Boom groei nie oornag nie, dit vat dae en jare om waarlik te kom waar 'n uitgegroeide boom gekom het; jou geloof en die groei in jou geloof kan ook net oor jare kom. Die laaste wat met 'n boom gebeur, gebeur met u en my as ons waarlik Psalm 1 se boom wil wees. 'n Boom kan nie weghardloop nie. As daar storms kom, reën of hitte, die boom moet maar staan, waar dit staan, ingeplant om te moet bly, daar waar dit die eerste keer opgekom het.

Amen.